

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ศึกษาและเปรียบเทียบทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ลงทะเบียนรายวิชา ภาษาอังกฤษ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ เพื่อทำการวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน จากนั้นทำการสอนโดยใช้แผนการสอนที่ใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ จำนวน 6 แผน 21 คาบ คาบละ 50 นาที โดยแต่ละแผนการสอนผู้วิจัยได้มอบหมายให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังจากเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผน และเมื่อทำการสอนครบทั้งสิ้น 6 แผน ผู้วิจัยได้ทำการวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้วัดก่อนการสอน เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและ
หลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์
(นักศึกษา จำนวน 30 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ก่อนการทดลอง	8.10	3.12	27.00	ต้องแก้ไข
หลังการทดลอง	23.97	1.73	79.89	ดี

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาก่อนการทดลองเท่ากับ 8.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.12 คิดเป็นร้อยละ 27 ระดับ
คุณภาพ ต้องแก้ไข และค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการทดลองเท่ากับ
23.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.73 คิดเป็นร้อยละ 79.89 ระดับคุณภาพ ดี ดังนั้นจึงสรุปได้
ว่า คะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้นหลังการใช้รูปแบบการสอนของ
วิลเลียมส์ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักศึกษาหลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพ ของคะแนน
ทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังการเรียน
แต่ละแผน โดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ (นักศึกษาจำนวน 30 คน)

ผลงานชิ้นที่	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
1	22.90	3.67	45.80	ต้องแก้ไข
2	25.57	5.38	51.13	พอใช้
3	27.73	3.95	55.46	พอใช้
4	31.45	3.31	62.90	ปานกลาง
5	35.85	2.75	71.70	ดี
6	37.90	2.96	75.80	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	30.40	6.55	60.47	ปานกลาง

จากตาราง 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
เท่ากับ 30.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.55 คิดเป็นร้อยละ 60.47 มีระดับคุณภาพปานกลาง
เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการสอนแต่ละ
แผน พบว่า หลังการสอนแผนที่ 1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 22.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 3.67 คิดเป็นร้อยละ 45.80 ระดับคุณภาพต้องแก้ไข ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการสอนแผนที่
2 และแผนที่ 3 มีค่าใกล้เคียงกันคือ 25.57 และ 27.73 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.38 และ
3.95 คิดเป็นร้อยละ 51.13 และ 55.46 ตามลำดับ จึงมีระดับคุณภาพเท่ากัน คือ พอใช้ สำหรับหลัง
การสอนแผนการสอนที่ 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 31.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.31 คิดเป็น
ร้อยละ 62.90 ระดับคุณภาพปานกลาง ในส่วนของแผนการสอนที่ 5 และ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของ
คะแนนใกล้เคียงกัน คือ 35.85 และ 37.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.75 และ 2.96 คิดเป็น

ร้อยละ 71.70 และ 75.80 ตามลำดับ และมีระดับคุณภาพดีเท่ากัน สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนของ วิลเลียมส์ ช่วยพัฒนาให้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ตั้งแต่แผนที่ 1 จนถึงแผนที่ 6 ตามลำดับ

จากแผนการสอนทั้ง 6 แผน สามารถแบ่งระดับคะแนนของนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้คะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงนั้น เป็นกลุ่มนักศึกษาที่เรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ดีมาก หลังการใช้กิจกรรมตามรูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ ทำให้สามารถถ่ายทอดงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ออกมาได้ดี มีการนำเสนอเรื่องที่น่าสนใจ มีความคิดริเริ่มแปลกใหม่ ใช้ภาษาได้ถูกต้อง และมีการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์อย่างชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น ครูกำหนดให้นักศึกษาคิดผลไม้ที่มีความแปลกใหม่ ซึ่งตั้งชื่อผลไม้ว่า rapple เกิดจากการรวมกันของ rabbit+apple ผลไม้ชนิดนี้ มีลักษณะเหมือนแอปเปิ้ล แต่มีหูเหมือนกระต่าย (ตัวอย่างในภาคผนวกหน้า 90) นอกจากนี้ ครูได้กำหนดให้คิดสิ่งประดิษฐ์ช่วยลดโลกร้อน นักศึกษาได้คิดค้น เมล็ดพันธุ์ไม้ชนิดใหม่ ที่เมื่อโลกมีอุณหภูมิเพิ่มขึ้น เมล็ดพันธุ์นี้ก็จะงอกขึ้นมาเป็นต้นไม้โดยอัตโนมัติ เพื่อช่วยลดภาวะโลกร้อนทันที เป็นต้น กลุ่มที่ 2 นักศึกษากลุ่มที่ได้คะแนนปานกลาง เป็นกลุ่มที่สามารถเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้ในระดับปานกลาง หลังการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ โดยงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีความคิดริเริ่มอยู่บ้าง มีการแสดงออกทางความคิดปานกลาง แต่การนำเสนอเรื่องเป็นที่น่าสนใจและมีความแปลกใหม่เพียงเล็กน้อย เช่น การคิดผลไม้ที่แปลกใหม่ โดยคิดออกมาเป็นผลไม้รูปตุ๊กตา หรือผลไม้รูปหัวใจ เป็นต้น ซึ่งเป็นการดัดแปลงจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว ทำให้ขาดความน่าสนใจ และแปลกใหม่ และนักศึกษากลุ่มที่ 3 นักศึกษากลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ นักศึกษากลุ่มนี้สามารถเรียนรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้น้อย จากการใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์ เนื่องจากผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาออกมายังไม่เป็นที่น่าสนใจ ขาดการนำเสนอเรื่องและไม่มีความคิดริเริ่ม เช่น การสร้างสิ่งประดิษฐ์ที่ช่วยลดโลกร้อน นักศึกษาได้นำเสนอสิ่งประดิษฐ์ที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักวิทยาศาสตร์ได้คิดค้นขึ้นมาแล้ว เป็นต้น

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษา
หลังได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนทักษะในการ
เขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการ
สอนของวิลเลียมส์ (นักศึกษาจำนวน 30 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับ คุณภาพ
ก่อนการทดลอง	19.33	4.75	38.67	ต้องแก้ไข
หลังการทดลอง	38.55	4.06	77.10	ดี

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์
ของนักศึกษาก่อนการทดลองเท่ากับ 19.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.75 คิดเป็นร้อยละ
38.67 ซึ่งมีระดับคุณภาพเท่ากับต้องแก้ไข และค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิง
สร้างสรรค์ของนักศึกษาหลังการทดลองเท่ากับ 38.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.06 คิดเป็น
ร้อยละ 77.10 และมีระดับคุณภาพเท่ากับดี จึงสรุปได้ว่าหลังจากที่นักศึกษาได้รับการเรียนโดยใช้
รูปแบบการสอนของวิลเลียมส์แล้ว คะแนนทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของ
นักศึกษารู้นขึ้นก่อนการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้